

έν 293, σ. 141-147.

«...ζ'. Τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀποθανόντων μοναστηριακῶν καλογήρων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἐκείνων, μὴ ἔχειν ἄδειαν ἀπαιτεῖν μηδὲ λεπτὸν ἀπὸ τὰς καταλειφθείσας ἐκείνων περιουσίας, μηδὲ ζῶντας αὐτοὺς δύνασθαι ἀγοράζειν οἰκονομικῶς πράγματα καὶ διδόναι λόγῳ δανείου ἄσπρα καὶ ἐπιγράφειν τὰ τοιαῦτα ἐπ' ὀνόματι τῶν συγγενῶν αὐτῶν, λόγῳ οἰκονομίας, μήτε ἐπ' ἄλλῳ τινί, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖνα, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτῶν, κληρονομεῖν τὸ μοναστήριον, ὡς κτήματα αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν τοῦ μοναστηρίου τάξιν καὶ συνήθειαν.

...ι'. Τὰ καταλειπόμενα πράγματα τῶν ἀποθνησκόντων μοναστηριακῶν, ἅτινα παρέλαβον ἐκεῖνοι, ζῶντες, παρὰ τοῦ μοναστηρίου καὶ δικαιουῦνται ἔχειν αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, δέον γίνεσθαι μεζάτι ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τῶν μοναστηριακῶν πατέρων καὶ ὁ βουλόμενος ἀγοράσαι ἐξ ἐκείνων, ἔχει πᾶσαν ἄδειαν προσθεῖναι τὴν δόσιν καὶ ὁ τὰ πλείω διδούς, ἐκεῖνος ἔχει λαβεῖν καὶ τὸ πρᾶγμα...».

557

1800. Σύνταγμα τῶν Ἰονίων Νήσων, τὸ ἐπικληθὲν «βυζαντινόν», ὡς συνταχθὲν ἐν Κπ., ἐξ ἄρθρων 17 + 14 + 5, (γενικὸν Σύνταγμα, Σύνταγμα ἐκάστης Νήσου καὶ ἀνακεφαλαιώσις), ἰταλιστί, ἐν 427, σ. 7-12.

558

1800. Απόφασις, ἀπὸ 10 Νοεμβρίου, κληρικῶν καὶ προεστώτων Δρυμαλίας, κατόπιν ἐντολῆς μητροπολίτου Παροναξίας Νεοφύτου, ἐπὶ ἰδιωτικῆς ὑποθέσεως

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεκυρώθη μετὰ δεκαετίαν ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάκη Μουρούζη, ἐν 258, σ. 258-259.

«...καὶ ὄντας πολλὰ δίκαιον τοῦτο, κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ τόπου μας, τὸ νὰ πάρη ὁ Μ., ὁποῦ ἔχει καὶ τὸ ἄλλο ἡμῖσιν πρᾶγμα, ὁ ἴδιος...».

559

1800. Γράμμα Σουλτάν Κιαγιασῆ Ἀζῆ ἐφέντη, πρὸς «τοὺς πρώην κοκιάμπάσηδες καὶ Γέροντες καὶ ἐπίλοιποι ραγιαῖδες τῆς νήσου Σύρας», ἐν 329, σ. 80-81.

«...προστάζομε καὶ ἐσένα κοκιάμπαση, ὅ,τι κρισίματα ἤθελεν θεωριστοῦν μὲ τὸ μαραφέτι τὸ ἐδικόν σου καὶ τῶν ἐπιλοίπων προεστῶν, νὰ θεωροῦνται δίκαια κατὰ τὸν Θεὸν καὶ χωρὶς φιλοπροσωπίαν...».

560

1800. Πρᾶξις δραγομάνου τοῦ στόλου Ἰω. Καρατζᾶ, ἐν κώδικι Β' μητροπόλεως Παροναξίας, δι' ἧς ὁ πατήρ τοῦ ἀρνηθέντος τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου καὶ λύσαντος τὴν μνηστείαν μνηστῆρος, διατάσσεται νὰ καταβάλη εἰς τὴν πρώην μνηστῆν τοῦ υἱοῦ του 500 γρόσια, ἐν 188, σ. 86.

